

IKASTETXEKO ZERRENDAN ERABILITAKO KODEEN ERABILERARI BURUZKO IRAKASLE AHOLKULARIEK/ORIENTATZAILEEK SOILIK ERABILTZEKO ESKULIBURUA (W67 APLIKAZIOA)

.....Honako ebazpen honek adierazten duen bezala: *"Ikasteko zailtasun espezifikoei buruzko diagnostikoa duten ikasle guztiak (irakurketa eta idazketa ikasteari buruzkoak, kalkulua ikasteari buruzkoak, hizkuntzaren berariazko nahasmenduari buruzkoak, hiperaktibitatearekin edo hiperaktibitatearik gabe arreta-urritasunagatiko nahasmenduari buruzkoak) eta adimen-gaitasun handiko ikasleak erregistro honetan sartuko dira"*. Horretarako, gida honen helburua erregistro horretarako erabilitako kodeen esanahia deskribatzea da. Hiru talde edo ardatzetan antolatzen dira: kategoria diagnostikoena, hezkuntza-premiak dituzten eremuena eta proposatutako neurri arruntena.

KODEEN ZERRENDA

A taldea	Etiologia	100.1, 130.2, 145, 150.1 eta 150.2
B taldea	Hezkuntza-premiak agertzen diren eremuak	202, 210, 215, 220.4 eta 225.
C taldea	Curriculum-neurri arruntak	335.1, 335.2, 335.3

A taldea: etiologia

100.1 KODEA. GAITASUN HANDIAK

Buruaren goi-mailako funtzionamenduarekin loturik dago.

Gaitasun handiko haur eta gaztetzat hartzen dira beren adinerako espero daitekeen batez bestekoaren gaineko potentzialak dituztenak; potentzial horiek gara daitezke edo ez, ingurunearekin elkarreraginean.

Adimen gaitasunarekin, sormenarekin eta motibazioarekin loturiko alderdiak biltzen dituzte eta, ingurumen faktoreen (familia, ikaskideak, ikastetxea, komunitatea eta abar) eraginez, nortasunaren hainbat eremutan (adimena, mugimendua, afektiboa, pertsonen arteko harremanak eta/edo gizarte elkarreragina) adieraz daitezke.

Termino psikometrikotan, Adimen Koizientea 120-130 baino handiagoa edo gaitasun probetan alderdi espezifiko batean edo batzuetan 75-95etik gorako pertzentila izatea esan nahi du, betiere talentu motaren arabera; horretaz gain, tresna kualitatiboen bitartez lortutako informazioa ere biltzen du.

Jarraian aurkeztuko ditugun 6 alderdiak ez dira aldi berean gertatu behar, baina gaitasun handien diagnostikoa egiteko kontuan izan behar dira: batez bestekoaren gaineko adimen orokorra, errendimendu akademiko ona (negatiboki eragin dezaketen motibazio arazorik edo bestelako arazorik ez badago) eta ikasteko motibazio argia.

1. Adimen gaitasun orokorra. Diagnostikoa lortzeko ez da aski adimen koizientea aztertzea. Koiziente handia izatea ezinbestekoa da, baina ez nahikoa. Adimen gaitasun orokorra, proba estandarizatuez gain, jokabideen bitartez ere atzeman daiteke, hala nola, ikaskuntza goiztiarrak eta laguntzarik gabe, gauza berriak ikasteko erraztasuna, informazio eta kontzeptu berriak ulertzea,

ahozko kontzeptuak lantzea, kontzeptu desberdinen arteko konexioa, problemak ebazteko garaian jakintza berriak erabiltzeko gaitasuna, printzipioak egitea eta orokortzea ikaskuntzen transferentziaren bitartez, ideia konplexu eta abstraktuak ulertzea, argudiatzeko, galdetzeko eta arrazoitzeko trebetasunak, adimenarekin loturiko jakin mina, irakurzaletasuna...

2. Adimen faktore espezifikoak (ahozko adimena, matematikoa, mekanikoa). Faktore horiak behatzeko, hona hemen adierazpen ohikoenak: arlo jakin batzuetan lorpen garrantzitsuak, hiztegi aberatsa eta egoki erabiltzeko gaitasuna, oroimen ona eta azkar eta zehatz gogoratzea, bere intereseko gaietan sakontzea, talentu matematikoaren adierazpenak (zenbakiak gustuko izatea, problemak azkar ulertu eta ebaztea, soluzio sinple eta zuzenak, arrazoibide matematikoan arintasuna, zehaztasuna eta nekerik eza, irizpide sofistikuak erabiltzea sailkapenak, serieak eta multzoak egiteko).

3. Gaitasun akademikoa. Errendimendu akademikoaren bitartez atzeman daiteke: jakintza berriak eskuratzeko interesa, adimen ikerketaren arlo bat edo batzuekiko interesa, bere intereseko gaietan berehala kontzentratzea, hasitako lanetan saiatua izatea, asmo handiak, bere burua hobetzeko nahia, perfekzionismoa lana egitean, aginpidea ulertzen eta onartzen du nahiz eta kritikoa izan harekiko.

4. Sormen edo pentsamendu dibergentea. Honela adieraz daiteke: pentsamendu independentzia; ez konformatzeko joera; ohiko iritziei aurka egitea; ekiteko gaitasuna; lan bereziak, biziak eta harrigarriak egitea; jakintzak gai edo egoera batetik bestera aplikatzeko erraztasuna; originaltasuna, irudimena eta fantasia ohiko baliabide eta materialak erabiltzean, jolasak eta musika asmatu eta egokitzea; autobideratuta ikasteko gaitasuna.

5. Mugimendu gaitasuna eta ordezkartza gaitasuna (Dantza, kirolak, musika, arte plastikoak). Honela atzeman daitezke: kirol adarren batean ezohiko errendimendua izatea, dantzan bikain aritzea, norberaren ideiak irudikatzeko edo adierazteko gaitasuna, kontzentrazioa, iraunkortasuna eta motibazioa, musika talentuaren adierazpen espezifikoak (entzumen-estimuluei arreta emateko gaitasuna, musikazaletasuna, adierazpen goiztiarra, ikusmenaren eta

entzumenaren pertzepzioarekin loturiko, trebetasun espezifikoak, partiturak erraz ikastea, musika tresnak jotzea...).

6. Gizarte gaitasuna (Gizarte eragineko, parte hartzeko eta kognizioko gaitasuna.

Honela identifikatzen dira jokabide horiek: besteren ikuspegiak onartzeko gaitasuna, ikuspuntu eta arrazoibide etiko handia, besteren premiekiko sentikortasuna, gizarte harremanekin gozatzea, autoestimu handia, besteren gain eragiteko eta taldeko jarduerak bideratzeko joera, espero baino erantzukizun handiagoak hartzea, eragiteko gaitasuna gizartean onartzea, besteren arazoak konpontzeko gaitasuna, helburu eta xedeak betetzeko saiata eta iraunkorra izatea, ausardia eta ekimena, erabakimena, pertsonen arteko tentsioak xurgatzeko gaitasuna.

130.2 KODEA. HIZKUNTZA-NAHASMENDUA

Hizkuntzaren atzerapen sinplea eta hizkuntzaren nahasmendu espezifikoak edo disfasia bi kontzeptu desberdin dira:

Hizkuntzaren atzerapena hizkuntza hori normalean agertzen den adinean ez agertzea da. Garapen falta hori, halaber, adin txikiagoko haurren ezaugarri izango liratekeen hizkuntza-patroien iraupenera ere hedatzen da, normaltzat jotzen denaz harago.

Pronostiko desberdina ere nabarmendu behar da. Hizkuntzaren jabeakuntzaren atzerapenetan pronostikoa ona den bitartean, esku-hartzearekin normalizatu daiteke (Rondal, 1985), hizkuntzaren nahasmendu espezifikoaren kasuetan zailtasunak iraunkorrak dira, esku-hartzearekin hobetzen badira ere.

Hizkuntza ez agertzearen alarmaren edo hizkuntza eskuratzearen atzerapenaren lehen susmoak 2-3 urte inguruan agertzen dira, 4 urte baino lehenago ezinbestean. Bi urterekin haur batek 50 hitz ulergarri baino gutxiago izatea eta/edo bi hitzen enuntziaturik ez izatea (Kelly, 1998) garrantzitsua da hizkuntzaren hasiera berantiarren diagnostikoan.

Oro har, egileek proposatzen dute irizpide ebolutiboak kontuan hartzea nahasmendua eta atzerapena bereizteko, garapena mugatzeko eta alarma-sintomak detektatzeko (ulermena, bokalizazioak, lexikoa) adin desberdinetan.

Hizkuntza-atzerapena hizkuntzaren maila guztien agerpena edo garapena atzeratzea da (fonologikoa, morfosintaktikoa, semantikoa eta pragmatikoa), batez ere adierazpenari eta, **neurri txikiagoan, ulermenari eragiten diona**, eta hori ez da desgaitasun intelektualaren, garapen-nahasmenduaren, entzumen-urritasunaren edo nahasmendu neurologikoen ondorio. Hasiera berantiarra eta hizkuntzaren bilakaera motela dakar. Larritasun-maila hauetan bana daiteke: arina, ertaina eta larria.

Behatutako jokabiderik ez dagoela (zenbat diren kontuan hartu gabe) edo alerta-seinaleak daudela ikusten denean hasi behar da esku-hartzea. Bestela esanda, ez da itxaron behar esku hartzen hasteko, baldin eta garapenean zailtasunen bat ikusi bada. Horretarako, irakasle tutoreek irakasle aholkularien aholkularitza izango dute, eta familiaren laguntza eskatuko dute.

Hizkuntza-nahasmenduaren ezaugarri diagnostiko nagusiak honako hauek dira:

- hizkuntza modalitate guztietan (ahozkoan, idatzizkoan, zeinu-mintzairan edo bestelakoetan) eskuratzeko eta erabiltzeko zailtasun iraunkorrak, ulermen- edo ekoizpen-urritasunen ondorioz, honako hauek barne:
 - hiztegi txikia (hitzen ezagutza eta erabilera)
 - egitura gramatikal mugatua (hitzak eta hitzen amaierak elkarrekin kokatzeko gaitasuna, arau gramatikal eta morfologikoetan oinarrituz esaldiak osatzeko).
 - diskurtsoa hondatzea (hiztegia erabiltzeko eta esaldiak konektatzeko gaitasuna, gai bat edo gertaera batzuk azaltzeko edo deskribatzeko edo elkarrizketa bat izateko).
- hizkuntza-gaitasunak nabarmen eta ikuspuntu kuantifikagarri batetik adinerako espero zena baino beherago daude, eta horrek muga funtzionalak eragiten ditu komunikazio eraginkorrean, parte-hartze

sozialean, lorpen akademikoetan edo lan-jardunean, banaka edo edozein konbinaziotan.

- sintomak garapen-aldiaren lehen faseetan hasten dira.
- zailtasunak ezin zaizkio egotzi beste mota bateko entzumen- edo zentzumen-narriadurari, disfuntzio motorrari edo beste edozein afekzio mediko edo neurologikori, eta ez da hobeto azaltzen desgaitasun intelektualagatik (garapen intelektualaren nahasmendua) edo garapenaren atzerapen globalagatik.

145 kodea. ARRETAREN/HIPERAKTIBITATEAREN DEFIZITAGATIKO NAHASMENDUA.

Diagnostiko hori klinikako haurren eta nerabeen garapenean eta osasun mentalean espezializatutako profesional batek ematen du.

Ikasle batek hezkuntza-laguntzako behar espezifikoak dituela uste da, "Hiperaktibitatearekin edo hiperaktibitatearik gabe arreta-urritasunagatik sortutako nahasmenduagatik", baldin eta bere jokabideak arretarik ezaren eta/edo hiperaktibitate/inpultsibotasunaren **patroi iraunkor bat** erakusten badu, bere adineko ikasleengan ikusitakoa baino ohikoagoa eta larriagoa. Sintoma horiek eskolan nahiz familian agertu behar dute, eta sintomaren bat zazpi urte bete baino lehen agertu behar da. Sintomek, argi eta garbi definitutako beste nahasmendu batzuegatik azaltzen ez direnek, funtzionamendua edo garapena oztopatzen dute, eta honako ezaugarri hauek dituzte:

- **Arretarik eza:** sintoma horiek denboran zehar mantentzen dira maiz, eta ez datoz bat haien garapen-mailarekin; zuzenean eragiten diete jarduera sozial eta akademikoei:

A.- zehaztasunetan arreta jartzean huts egitea edo deskuiduan akatsak egitea eskolako lanetan, lanean edo beste jarduera batzuetan.

B.- arretari eusteko zailtasunak ditu jolas-zereginetan edo jardueretan.

C.- badirudi ez duela entzuten zuzenean hitz egiten zaionean.

D.- ez ditu jarraibideak betetzen eta ez ditu eskolako lanak, zereginak edo betebeharrak amaitzen.

E.- zailtasuna du zereginak eta jarduerak antolatzeko.

F.- saihesten du, atsekabetzen du edo gogo gutxi du ahalegin mental iraunkorra eskatzen duten zereginei ekiteko.

G.- zereginetarako edo jardueretarako beharrezkoak diren gauzak galtzen ditu (adibidez, eskola-materialak, arkatzak, liburuak, tresnak, diru-zorroa, giltzak, lan-paperak, betaurrekoak, mugikorra).

H.- kanpoko estimuluengatik erraz distraitzen da (Nerabe heldu eta helduetan, lotuta ez dauden pentsamenduak aurkez daitezke).

I.- ahaztu eguneroko jarduerak (adibidez, zereginak egitea; nerabe helduetan eta helduetan, deiak itzultzea, fakturak ordaintzea, hitzorduetara joatea).

- **Hiperaktibitatea eta inpulsibotasuna:** denboran zehar, maiz, garapen-mailarekin bat ez datorren graduan mantentzen diren sintomak, jarduera sozial eta akademikoei zuzenean eragiten dietenak:

A.- jolasten du edo eskuekin edo oinekin jotzen du edo eserlekuan bihurritzen da.

B.- jaikitzen da eserita egotea espero den egoeretan

C.- korrika edo igo egiten du egokia ez den egoeretan.

D.- ezin da jolastu edo lasai egon jolas-jardueretan.

E.- "lanpetuta" dago, "motor batek bultzatuko balu bezala" jokatzuz.

F.- gehiegi hitz egiten du.

G.- ezustean edo galdera bat amaitu baino lehen erantzuten du.

H.- zaila zaio bere txandaren zain egotea.

I.- Beste batzuk eteten ditu edo haien elkarrizketetan sartzen dira.

IKASTEKO ZAILTASUN ESPEZIFIKOAK

Ikasle bat "ikasteko zailtasun espezifikoak" dituela identifikatzen da honako adierazle hauek erakusten dituenean:

A. ikasteko eta gaitasun akademikoak erabiltzeko zailtasunak, honako sintoma hauek batek gutxienez 6 hilabetez iraun duelako, zailtasun horietara bideratutako esku-hartzeak gorabehera:

1. Hitzak akatsekin edo mantso irakurtzea (adibidez, ozen hitz solteak irakurtzea, behar ez bezala edo astiro eta zalantzaz; sarritan hitzak asmatzen ditu, hitzak ondo adierazteko zailtasuna).
2. Irakurtzen duenaren esanahia ulertzeko zailtasuna (adibidez, testu bat zehatz irakur dezake, baina ez ditu ulertzen irakurtzen duenaren perpausak, erlazioak, inferentziak edo zentzu sakona).
3. Zailtasun ortografikoak (adibidez, bokalak edo kontsonanteak gehitu, kendu edo ordeztu ditzake).
4. Idatzizko adierazpenerako zailtasunak (adibidez, esaldi batean gramatika- edo puntuazio-akats ugari egiten ditu, paragrafoa gaizki antolatzen du, ideien idatzizko adierazpena ez da argia).
5. Zenbakien zentzua, zenbakien datuak edo kalkulua menderatzeko zailtasunak (adibidez, gaizki ulertzen ditu zenbakiak, haien magnitudea eta erlazioak, atzamarrekin kontatzen du digitu bakarreko zenbakiak batzeko eragiketa matematikoa gogoratu beharrean adinekoek egiten duten bezala, kalkulu aritmetikoan galtzen da...).
6. Zailtasunak arrazoibide matematikoarekin (adibidez, zailtasun handia du matematika-kontzeptuak, -gertaerak edo -eragiketak aplikatzeko arazo kuantitatiboak ebaztean).

B. Eragindako gaitasun akademikoak adin kronologikorako espero denaren azpitik daude funtsean eta maila kuantifikagarrian, eta eragin nabarmena dute errendimendu akademikoan edo eguneroko bizitzako jardueretan.

C. Ikasteko zailtasunak eskola-adinean hasten dira, baina baliteke erabat ez agertzea harik eta eragindako gaitasun akademikoen eskaerek norbanakoaren gaitasun mugatuak gainditzen dituzten arte.

D. Ikasteko zailtasunak ez dira hobeto azaltzen adimen-desgaitasunengatik, zuzendu gabeko ikusmen- edo entzumen-nahasmenduengatik, bestelako nahasmendu mental edo neurologikoengatik, ezbehar psikosozialengatik, hizkuntza ez jakiteagatik, instrukzio akademikorik ez izateagatik edo hezkuntza-jarraibide desegokiengatik.

ZEHAZTU:

150.1 kodea. IRAKURKETAREN ETA IDAZKETAREN

NAHASMENDUA

Irakurtzeko eta idazteko arazoak dituzten ikasleek zailtasunak dituzte ezaugarri hauetakoren batean edo batzuetan:

- Hitzak zuzen irakurtzea
- Irakurketaren abiadura edo arintasuna.
- Irakurketa ulertzea.
- Zuzenketa ortografikoa.
- Zuzenketa gramatikala eta puntuazioaren zuzenketa.
- Idatzizko adierazpenaren argitasuna edo antolamendua.

Zailtasun horiek bere horretan diraute, nahiz eta horiek arintzeko esku-hartzeak egin, eta banaka egindako neurri (proba) estandarizatuen bidez berresten dira.

*Oharra: **dislexia** termino alternatibo bat da, ikasteko zailtasun-patroi bat adierazteko erabiltzen dena. Zailtasunaren ezaugarria da hitzak zehatz edo arin ezagutzea, gaizki letreiatzea eta ortografiarako gaitasun gutxi izatea (...).*

150.2 kodea. KALKULUAREN NAHASMENDUA

Kalkulu nahasmendua duten ikasleek ezaugarri hauetako batzuk dituzte:

- zenbakien zentzua, zenbakien datuak edo kalkulua menderatzeko zailtasunak (adibidez, gaizki ulertzen ditu zenbakiak, haien magnitudea eta erlazioak, atzamarrekin kontatzen du digitu bakarreko zenbakiak batzeko

eragiketa matematikoa gogoratu beharrea adinekoek egiten duten bezala, kalkulu aritmetikoan galtzen da...).

- zailtasunak arrazoibide matematikoarekin (adibidez, zailtasun handia du kontzeptuak, gertakariak edo eragiketa matematikoak aplikatzeko arazo kuantitatiboak ebazteko orduan).

Zailtasun horiek bere horretan diraute, nahiz eta horiek arintzeko esku-hartzeak egin, eta banaka emandako neurri (proba) estandarizatuen bidez berresten dira.

Oharra: diskalkulia termino alternatibo bat da, zailtasun-patroi bati erreferentzia egiteko erabiltzen dena, eta zenbaki-informazioa prozesatzeko, eragiketa aritmetikoak ikasteko eta kalkulu zuzen eta arina egiteko arazoak ditu ezaugarri(...).

B taldea.

*Hezkuntza-premiak agertzen
diren eremuak.*

202 kodea. BERARIAZKO IKASKUNTZA-ARLOAK.

Kode honen erabilera lotuta egongo da Haur Hezkuntzako, Lehen Hezkuntzako arlo desberdinetako eta Bigarren Hezkuntzako jakintzagai eta modulu desberdinetako edukien ikaskuntzarekin.

210 kodea. EREMU AFEKTIBOAN ADIERAZITAKO BEHARRAK.

Onarpena eta konfiantza norberarengan. Zailtasunak gainditzen ahalegintzea. Laguntza eskatzen du behar duenean. Jarduera orokorretan parte hartzen du. Autoestimua.

Behar horiek besteekin harremanak izateko, jolasak partekatzeko eta arau komunak onartzeko gaitasunean ager daitezke, inhibizioak, herabetasunak edo egokitzapen pertsonalik ezak besteekiko harremana zaildu baitezake.

Beharrek adierazpenari, sentimenduak maneiatzeari eta gaitasun sozioemozionalari ere egin diezaiekete erreferentzia.

Gaitasun sozioemozionalari lotutako premiak norberaren egoera emozionalaren kontzientziarekin zerikusia duten trebetasunetan agertzen dira, besteen emozioak bereiztea, hiztegi emozionala erabiltzea, besteen esperientzia emozionaletan enpatiaz inplikatzea, besteen emozio negatiboari aurre egitea, lankidetzaren negoziatzea, gatazka konpontzeko gaitasuna, negatiboa (ezetz esateko gaitasuna), laguntza bilatzea, arazoak konpontzea...

215 kodea. KOMUNIKAZIOAREN ARLOAN ADIERAZITAKO BEHARRAK.

Etengabe edo aldi baterako komunikatzeko dituen beharrei dagozkie. Igorpenari (hitz egitea, idaztea...) edo mezua jasotzeari (hitz egitea, idaztea...) lotuta egon daitezke.

Behar horiek ikasleek beren nahiak adierazteko, ezagutzak eta iritziak trukatzeko eta, azken batean, beren indibidualtasuna adierazteko moduari egiten diote erreferentzia, eta, horrela, beren esperientzia-eremua aberasten dute; inplikazioak dituzte elkarrekintzan, curriculumerako sarbidean, aisialdiko jardueretan, eguneroko bizitzan...

220.4 kodea. AUTORREGULAZIOA.

Honako hauekin lotutako konpetentziak: ordutegia kudeatzea eta jarraitzea; egoera, baldintza, ordutegi eta interes pertsonaletara egokitutako jarduerak

hastea; eskatutako zereginak amaitzea; behar duenean laguntza bilatzea; egoera berrietan arazoak konpontzea; asertibitate egokia erakustea eta ikaskuntza-prozesuan autozuzendaritza izatea.

225. kodea. JARDUKETAREN ETA GIZARTERATZEAREN ARLOAN ADIERAZITAKO PREMIEI BURUZKOA.

Elkarbizitzarako eta talde-jardueretan parte hartzeko beharrezkoak diren gaitasunak dira: lankidetzajarrerak, besteekiko onarpenekoak eta errespetuzkoak, erantzukizunak hartzea, arriskuak ebaluatzea, gizarte-arauak ulertzea eta horietara egokitzea, eta emozioak arautzea.

C taldea

Curriculum-neurri arruntak

Beharrezkoak diren laguntzak emateko ikastetxeak egin behar dituen antolamendu- eta curriculum-aldaketak dakartzaten jarduera espezifikoetarako curriculum-neurri arruntak: taldekatzeak, metodoak, teknikak, irakatsi, ikasi eta ebaluatzeko jarduerak eta estrategiak; sarbide-egokitzapenak... curriculumaren aginduzko elementuak aldatu gabe. Jarduera espezifikoak taldekoak edo pertsonalizatuak izan daitezke.

Taldeko jarduera espezifikoak dira talde eta/edo ikasle jakin batzuen beharrak asetzeko erabiltzen diren estrategia guztiak: antolamendukoak eta metodologikoak, lagundu jarduketa horiek gelako programazioan integratzea barne.

Taldearen jarduera espezifikoak antolaketa- eta metodologia-estrategiak dira, talde eta/edo ikasle jakin batzuen premiei erantzuteko, jarduera horiek gelako programazioan integratzen laguntzen duten estrategiak barne.

Jarduera espezifiko pertsonalizatuak dira ikasle baten behar zehatzei erantzuten dietenak. Talde arruntaren barruan artikulatzen dira, ahal den guztietan, eta **Jarduera Plan Pertsonalizatuan** jasotzen dira.

335.1 kodea. HEZKUNTZA INDARTZEKO BANAKAKO PLANA.

Ikasle jakin baten laguntza-premiei erantzuteko aurreikusitako errefortzu-jardueren multzoa jasotzen duen dokumentua da. Jarduera horiek, batez ere, gela arruntaren esparruan egingo dira.

335.2 kodea. CURRICULUMA ABERASTEA.

Irakaskuntza pertsonalizatzean datza, programa ikasle bakoitzaren ezaugarrietara egokituz. Ikasleak, horretarako diseinatutako estrategia eta zereginen bidez, eta tutorearen edo beste irakasle batzuen aholkularitza eta ikuskaritzarekin, bere gaitasuna nabarmentzen den gaitasunekin lotutako gaiak zabaltzen, sakontzen edo ikertzen ditu. Hainbat arlotako eduki espezifikoetan sakontzeko eta aberasteko jarduerak programatzea dakar. Ez dakar zikloaren helburuak aldatzea.

335.3 kodea. OHIKO CURRICULUM- ETA METODOLOGIA-DOIKUNTZAK.

Adibideak:

- Ordu-tegi malgua eta taldekatze mota bakoitzaren beharretara egokitzeko moduko espazioak ezartzea.

- Helburuak ikasleen ezaugarrietara egokitzea, edukiak lehenetsiz eta hautatuz.
- Edukiak esparru integratzaileetan antolatzea.
- Ikasle guztien parte-hartzea errazten duten estrategia metodologikoak erabiltzea, hala nola ikaskuntza kooperatiboa eta berdinen arteko tutoretza.
- Hainbat aukera metodologiko txertatzea, ikasleek eduki jakin batzuk ikasteko dituzten zailtasunen arabera egokienak diren teknikak eta estrategiak egokituz.
- Curriculumean aginduzkoak ez diren edo oinarritzkoak ez diren elementuak alda ditzaketen curriculum-egokitzapen ez-esanguratsuak; denborei, jardueri, metodologiari, ariketen tipologiari edo ebaluazioa egiteko moduari buruzko egokitzapenak dira; edukietan ere aldaketa txikiak eragin ditzakete.

OHARRAK

HEZKUNTZA-SISTEMATIK KANPOKO BALORAZIOAK ONARTZEKO IRIZPIDEAK

Hezkuntza-sistematik kanpoko balorazioek honako baldintza hauek bete beharko dituzte:

- Txostenen amaieran, ikasteko zailtasun espezifikoei (irakurketaren eta idazketaren ikaskuntzari, kalkuluaren ikaskuntzari, hizkuntzaren nahasmendu espezifikoari, hiperaktibitatearekin edo hiperaktibitaterik gabe arreta-urritasunagatik sortutako nahasmenduari buruzkoak) eta/edo adimen-gaitasun handiei lotutako diagnostiko bat egiten da.
- Diagnostiko-txostenak ez du soilik baheketa-tresnen (screening) erabileran oinarrituta egon behar.
- Erabilitako proben karatulak erantsi dira.

- Erkidegoko ama-hizkuntza ofiziala ez den beste hizkuntza bat duten ikasleen kasuan, diagnostiko-prozesuan hartu beharreko neurriak hartuko dira.